

Kádár János a BHG munkásgyűlésén

(Folytatás az 1. oldalról.)
gozó — legyen az párttag vagy pártion kívüli — összefogása. Valamennyi eredményünket ennek köszönhetjük.

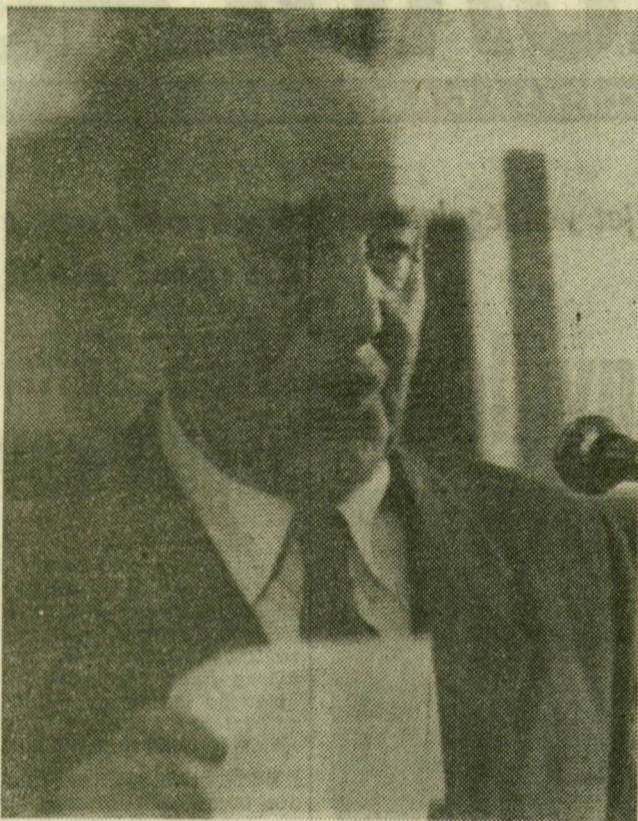
Dicsékvés nélkül szólhatunk arról is, hogy ma a magyar népnek becsülete van az egész világon. Elvezünk barátaink megbecsülését, tudjuk, hogy mások is rokonszenven kísérlik törekvéseinket, s még a velünk szemben állók is bizonyos tisztelettel néznek ránk. Mindezt annak köszönhetjük, hogy következetesen haladunk a szocialista építés útján. Amikor a fejlődésben zavarok támadtak, megvédtük a munkáshatalmat. Nem engedjük eltorlaszolni a szocialista fejlődés útját, amely egyben a nép és a nemzet boldogulásának útja is. Elmondhatjuk tehát, hogy a magyar nép élni tudott a szabadság lehetőségével, s nem volt hiábavaló az az áldozat, amelyet a szovjet nép hősi fiai hoztak értünk. Mi így gondolkodunk a megtett útról, amelynek során nemcsak népünk szocialista egységét kovácsoltuk ki, hanem megbonthatatlaná tettük a magyar-szovjet barátságot is.

Nagyobbak a követelmények

A jelenlegi helyzetről is szólnék néhány szót. Pártunk és kormányunk a legnagyobb nyíltsággal beszél gondjainkról, problémáinkról, a megoldásra váró kérdésekről, mert az a véleményünk, hogy a nyílt, egyenes és őszinte beszéd a helyes, a célravezető. Önök tudják, hogy most nehéz helyzetben vagyunk: bár vívmányaink nagyok és sok mindent elértünk, a követelmények még nagyobbak. Hazai építőmunkánk nemzetközi feltevélei sem kedvezőek, mert a világhelyzet feszült, és a nemzetközi gazdasági körülmények nehezek. Ilyen viszonyok között élünk és dolgozunk, törődünk a gondokkal, és foglalkozunk a megoldandó feladatokkal. A lényeg az, hogy amit építünk, azt a miénk, arra támaszkodhatunk. A Magyar Népköztársaságban erős a politikai egység, szilárdak és teherbíróak a gazdasági alapok. Népünk a műveltség, a képzettség tekintetében is újjászületett; más, mint négy évtizeddel ezelőtt. Mindezekre építve már eddig is sok nehézséget győztünk le, és reménykedve nézünk a jövőbe is. Pártunkban, a Központi Bizottságban, a kormányban és meggyőződésem szerint a munkások, a parasztok és az értelmiségiek tömegeiben is erős az elhatározás, hogy szocialista vívmányainkat megvédjük, megszilárdítjuk és tovább gyarapítjuk. Ebben is számíthatunk barátainkra, szövetségeseinkre.

Ha tehát bízunk erőnkben és eredményesen dolgozunk, akkor nemcsak megvédeni, hanem gyarapítani is tudjuk vívmányainkat, továbbhaladunk a szocialista fejlődés útján.

Szólnom kell arról a szomorú eseményről is, ami ünnepeinket beárnyékolja. Elhunyt Andropov elvtárs, aki a szovjet nép nagy fia, a nemzetközi munkásmozgalom kiemelkedő harcosa, a magyar nép régi ismerőse és jó barátja volt. Részt vettünk a temetésén, ahol szinte az egész világ képviselőinek jelenlétében adták meg neki a végtisztességet. Hazánk lakosságát is méltón kifejezte gyászát és együttérzését. Egy nagy harcos távozott az élők sorából, és őrült hagyott maga után. De meggyőződésünk, hogy nem harcolt hiába, amit tett maradandó, nem megy veszendőbe. Az élők ilyenkor azt mondják, hogy folytatják művét, s ez igaz is. Moszkvában találkoztunk a Szovjetunió igen tisztelt ve-

zetővel. Úgy gondolom, nemcsak küldöttségünk, nemcsak pártunk Központi Bizottsága és kormányunk, hanem egész népünk nevében mondhattam, hogy osztozunk gyászukban, s egyben üdvözöljük a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának állásfoglalásait, azt az elhatározásukat, hogy folytatják a lenini irányvonalat, a Szovjetunió eddigi politikáját, és szilárd elkövettséggel tovább dolgoznak a szovjet nép, az egész emberiség, a béke javára. Kijelentettük azt is, hogy a magyar nép következetesen folytatja a szocializmus építését, hűséges barátja és szövetségese a nagy szovjet népnek.

Az újságok is megírták, hogy Moszkvában megbeszélést tartottak a Varsói Szerződés tagállamainak képviselői. Pártunk és kormányunk támogatja a következő szovjet külpolitikát, azt a közös irányvonalat, amelyet 1983 januárjában Prágában, a Varsói Szerződés politikai tanácskozó testületének ülésén együttesen kialakítottunk, s a júniusi moszkvai találkozáson megerősítettünk.

Megőrizni az erőegyensúlyt

A nemzetközi helyzet feszült, s növekedtek a veszé-

lyek. Ezekkel szemben mi határozottan fellepünk, megőrizzük az erőegyensúlyt, visszautasítjuk az imperialistáknak az erőfölény megszerzésére irányuló agresszív törekvéseit, mert azok veszélyeztetik a népek társadalmi vívmányait, nemzeti függetlenségét és békéjét.

Népünknek békés, építő szándékaik vannak, s ennek érdekében biztonságunkról gondoskodunk. Azt valljuk, hogy tárgyalások útján kell olyan megállapodásra jutni, amely a fegyverzet alacsonyabb szintjén segíti elő az összes érdekelt fél biztonságának megteremtését. A Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága a gyász súlyos napjában tartott ülésén elhatározta, hogy ezt a politikát folytatja tovább, s mi ehhez teljes meggyőződéssel és szívvel csatlakozunk. Ezt valósítjuk meg közösen, s ki-ki a maga hazai és nemzetközi munkájában is.

Támogatjuk az SZKP kezdeményezéseit

Moszkvában üdvözöltük Csernyenko elvtársat, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának újonnan megválasztott főtájtárát, a párt Politikai Bizottságát és titkárságát, és sok sikert kívántunk a szovjet kommunistáknak, a szovjet népeknek. Ezúttal is

azt kívánjuk, hogy erősödjék, fejlődjen a Szovjetunió, és népe békében élvezhesse munkája gyümölcsét. Mi a világ minden népének is azt kívánjuk — mert egyetlen népet sem tartunk ellenségnek —, hogy éljen, dolgozzék és boldoguljon. Kívánjuk, hogy a különböző társadalmi rendszerű országok között béke és együttműködés uralkodjék, mert meggyőződésünk, hogy a társadalmi rendszerek harcát a fejlődés, az élet a szocializmus javára dönti el. Ehhez nem kellene fegyverek, mert ezt a kérdést nem is lehet fegyverrel megoldani. Ez a mi politikánk, ezért üdvözöljük szívből és meggyőződéssel a szovjet testvérpárt Központi Bizottságának február 13-i határozatát.

Befejezésül azt szeretném hangsúlyozni, hogy nekünk van egy nagy erőnk, s ez a népi összefogás; ez viszi előre, ez segíti a szocialista fejlődést. Ennek a politikának, társadalmi rendünknek van néhány ellenzője is, s akadnak, akik nem élnek hanem visszaélnék szocialista rendszerünk vívmányával. Pártunk, kormányunk a tisztességesen dolgozó, becsületesen élő emberek oldalán áll, őket segíti, s az a célunk, hogy mindenki annak arányában részesüljön a javakból, ahogyan dolgozik. Bízunk benne, hogy megoldódnak társadalmi és gazdasági problémáink, s minden becsületese dolgozó élvezni tudja munkájának gyümölcsét.

Mi most az egy év múlva esedékes következő pártkongresszusra készülünk. Ezen a tanácskozáson életünk nagy kérdéseire kell választ adnunk, és azok megoldását előmozdítanunk. Készülünk hazánk felszabadulásának 40. évfordulójára is. Azt akarjuk, hogy ezt a magyar nép jó érzéssel, békében és új vívmányok birtokában ünnepelje. Ehhez kívánok önöknek, a Belovinnisz gyár dolgozóinak s önök révén a magyar munkásoknak, parasztnak, értelmiségieknek, minden honfitársamnak jó erőt és egészséget, sok sikert egyéni munkájában, és boldogságot családi életében.

A híradástechnikai gyárban tett látogatás befejeztével Kádár János elköszönt a vendéglátóktól, a szovjet vendégek pedig folytatták városismerkedő programjukat.

Dzsemajel bejelentése

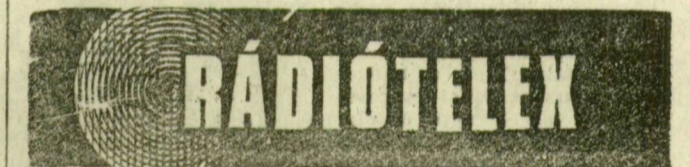
Érvénytelenítik az izraeli-libanoni békeegyezményt

● Bejrút (UPI)

Amin Dzsemajel libanoni elnök csütörtökön tájékoztatta az Egyesült Államokat, hogy elfogadja a Száid-Arábia által kidolgozott nyolcpontos libanoni rendezési tervet.

Ennek értelmében érvénytelenítik a washingtoni segédlettel létrejött izraeli-libanoni békeegyezményt. A terv tartalmazza a Libanonban szemben álló felek megbékélését lehetővé tenné, hogy az elnöki tisztet továbbra is Amin Dzsemajel töltsse be és kimondja, hogy az országban tartózkodó külföldi csapatok három hónapon belül távozzanak Libanonból, és he-

lyüket ENSZ békefenntartó erők foglalják el. Izraeli katonai források szerint a megszálló erők csütörtökön ismét páncélos oszlopokat indítottak az Avali-folyótól északra eső libanoni területek felé „tisztogató” akciókra. Az említett források a napok óta folyó izraeli járőrözést azzal indokolták, hogy a „palesztin terrorista” visszatért Libanonban szemben álló felek megbékélését lehetővé tenné, hogy az elnöki tisztet továbbra is Amin Dzsemajel töltsse be és kimondja, hogy az országban tartózkodó külföldi csapatok három hónapon belül távozzanak Libanonból, és he-

CASTRO-ORTEGA-GONZÁLEZ ESZMECSERE

A Jurij Andropov temetésén részt vett kubai párt- és állami küldöttség élén Fidel Castróval, csütörtökön délután megszakította útját a spanyol fővárosban, Fidel Castro állam- és kormányfő, valamint az ugyanazon a gépen utazó Daniel Ortega, a nicaraguai kormányzó tanács koordinátora a madridi kormánypalotában megbeszélést folytatott Felipe González miniszterrel. Az eszmecsere előterében a közép-amerikai helyzet, s rendezésének lehetőségei álltak. Mindhárom politikus kifejezésre juttatta, hogy a békés megoldás híve és támogatja az ún. Contadora-csoport erre vonatkozó kezdeményezéseit.

A ROMÁN TERVBIZOTTSÁG ELNÖKE BUDAPESTEN

Budapestre érkezett Stefan Birlea, a Román Szocialista Köztársaság állami tervbizottságának elnöke, hogy Faluvegy Lajosnál, a Minisztertanács elnöke-lyettesével, az Országos Tervhivatal elnökével tárgyalásokat folytasson a két ország közötti gazdasági együttműködésről.

TÁVKÖZLESI MŰHOLD

A Szovjetunióban Föld körüli pályára bocsátották a szaverte támadásukat.

„Raduga” elnevezésű távközlési műholdat. Fedélzetén átjátszó berendezés van, amelynek az a rendeltetése, hogy biztosítsa a kábel nélküli telefon- és telex-összeköttetést és a televíziós programok továbbítását. A műhold pályájának adatai a következők: a Föld felszínétől mért távolsága 35 950 kilométer; keringési ideje 24 óra; pályájának az egyenlítő síkjával bezárt hajlásszöge 1,3 fok.

IRÁN FOLYTATJA TÁMADÁSÁT

Az Irna iráni hírgyűlés legfrissebb — csütörtök reggeli jelentése szerint az iráni hadsereg nagyszabású hadműveletet kezdett. A rövid közlemény nem közli, hogy hol lendültek támadásba az iráni csapatok. A Bagdadtól 250 kilométerre északkeletre elterülő térségben az iráni túlerő már huzamosabb ideje állandóan lövi a Szeleimanie-Bagdad útvonalat. A teheráni rádió korábbi közlése szerint az Abadan iráni határváros ellen végrehajtott szerdai iraki túlerősi támadásban tíz ember életét veszítette, többen megsebesültek. Ezzel egy időben két iraki vadászgép az Irán középső részén fekvő Korramabad fölé repült, de az iráni légvédelem viselkedésére a szaverte támadásukat.

Siklós János

Zilahy Lajos utolsó évei

8.

Bárczy Piroskával személyesen 1974 december végén találkoztam, Zilahy budapesti temetése előtt a szerkesztőségben. Az első mondata az volt, hogy „Maga irt a férjemről, de a horkolás kapcsán tett megjegyzései tévesek: mi sohasem laktunk apám házában.”

— Bocsásson meg nekem, én ezt Lajos szájából hallottam.

— Akkor sem felel meg a valóságnak. Amikor nekem bemutatták, már híres író volt. Ez pedig 1929. március 17-én történt, és megvallom magának, én a legnagyobb zavarban voltam, mert egy betűt sem olvastam tőle. A művészetek más ágát szerettem, elsősorban a közpörművészetet, zenét, sajnálatos, hogy Lajos munkáit illetően a későbbiekben sem értem utol magam.

— Még egyszer elnézést kérek, igazán sajnálom ezt a tévedést.

— Én nagyon szerény életre vágytam. Egyszerűsre. Elég volt nekem apám házában a vendégvárás-járás, az örökös készenlét és viselkedés. Amikor házasságkötésünk után, 1930-ban Amerikából visszajöttünk, és Lajos megmutatta nekem elkészült villáját az Afonya utcában (II. kerület), én lerokkadtam egy padra, és közöltem, hogy ekkora házban nem lakom, itt nem tudok mit kezdeni. Nem élem azt az életet, hogy folyton a vendégek kiszolgálására feccsere-

jem a sok-sok időt, öltözködjem és statisztáljak, szükségtelen módon, olyasmire, ami engem nem érdekel. Lajos viszont nagyon szeretete ezt az életet.

— Köszönöm a bizalmat.

— Egyszer huzamosabb időre lementünk Nógrádba, egy faluba. Ott éreztem magamat a legjobban, egyszerű, szerény emberek között, akiknek természetes volt a beszédük, modoruk, életük.

Előttém ült egy fotelban Bárczy Piroška, s akkor már közelebb volt a hetvenhez, mint a hatvanhoz. Finom arcvonásaira rátelepedtek az évek, de gesztusaival, modorával, beszédstílusával, egész lényével annyi finomságot és határozottságot árasztott maga körül, hogy önkéntelenül arra gondoltam, hogyan találhatta meg a tartós együttélés szálait, formáit ezzel a racionális gondolkodású, természetes modorú, előkelő asszonnyal egy örökös mesélő ember, aki még a politikát is anekdotikus stílusban írta, mondta?

— Lajos beszélt-e magának arról, hogy tizenéves korában milyen nagy lelki megrázkódtatás érte? Apja 1905-ben meghalt, és amint Máramaroszigetről az iskolaév végén hazament, anviát és húgát a küszöbön találta, ott sírtak. Később azután kilakoltatták őket, mert elárverezték a házat. Az apja borszerető, gőgös főjegyzője volt Nagyszalontának.

Akkor Lajos elhatározta, hogy neki is lesz háza, és ez a törekvése évtizedekig megmaradt benne.

— Igen, beszélt erről, és azt is tudom, hogy az Afonya utcai villával válaszolt erre a gyerekkorra, a kilakoltatásra és az árverésre.

— Jól tudja.

— De mostmár mást is tudok.

— Lajos egy játékos természetű, nagy gyerekek maradt, élete végéig.

(Folytatjuk.)